

T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ

ESAS NO : 1990/16
KARAR NO : 1990/16

ÖZET: 2247 Sayılı Kanununun 14. maddesine uygun olmayan başvurunun reddi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Ayla Akbal
Vekili : Av.Emin Değer- Bayındır Sok. Ömür Han-Kızılay/ANKARA
Karşı taraf : Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı (Vehbi Dinçerler)
O L A Y : Basına açık olan toplantıda, Bakanlığın görevleri için-

de bulunan bazı konuların görüşülmesi ve tartışılması sırasında bakanın müfettişleri küçültücü nitelikte sözler söylediği daha sonra öğrenci etüd merkezleri kurulduğundan söz ederek bu konuda davacıya soru yönelttiği, davacının "cevabı biliyorum ama yanıtlamıyacağım" şeklinde cevap vermesi üzerine, bakanın davacıya dışarı çıkın diye kovduğu, olayın basında "müfettişlerin kovulduğu" şeklinde yorumlandığı ve yansıtıldığı, bu söz ve davranışların kişiliğe saldırı niteliğinde olduğu, topluluk huzurunda küçük düşürüldüğü, kişisel ve meslek onurunun kırıldığı iddia ve gerekçeleriyle adli yargıda, bakan aleyhine manevi tazminat davası açılmıştır.

Ankara 10. Asliye Hukuk Mahkemesi; 8/7/1986 gününde, 111/417 sayılı ve kamu görevlilerinin görev yetkilerini kullanırken işledikleri kusurdan doğan tazminat davalarının kendilerine rücu edilmek kaydıyla ve kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak ancak idare aleyhine açılabilmesi şeklindeki gerekçeyle dava dilekçesinin reddine karar vermiş; karar, Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 15/12/1986 gün ve 7506/8349 sayılı kararı ile kesinleşmiş, tashih istemi de 2/3/1987 tarihinde reddedilmiştir.

Bu karar üzerine davacı, Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığını hasım göstermek suretiyle ve yukarıda açıklanan gerekçeyle idare mahkemesinde tazminat davası açmıştır.

Ankara 1. İdare Mahkemesi; 29/12/1989 gününde, E.1987/838, K.1989/2789 sayılı, idare mahkemelerinde tam yargı davası açılabilmesi için ortada idari bir eylem ve işlemin varlığı ve bu eylemler işlemden hakların muhtel olmasının gerektiği, olayda idari bir eylem yada işlem bulunmadığı, varolduğu ileri sürülen bu saldırının devlet memurunun görevinden kaynaklandığı ve idari bir eylem olduğunu kabul etmeye olanak bulunmadığı, nitekim benzer bir konuda Ankara 12. Asliye Hukuk Mahkemesinin verdiği 26/5/1986 günlü ve 1986/270 sayılı karar Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 26/1/1987 gün ve 484 sayılı kararı ile onanmış bulunduğu gerekçesiyle inceleme ve karara bağlanması idari yargının görev alanına girmeyen bu davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

.... /

... / ...

Davacı vekili 8/5/1990 tarihli dilekçe ile adli ve idari yargı yerlerince verilen görevsizlik kararları nedeniyle meydana gelen olumsuz görev uyumsuzluğunun giderilmesini istemiş, idare mahkemesinin 1987/838 sayılı dosyası Mahkeme Başkanının 18/5/1990 tarihli yazıları ekinde Uyuşmazlık Mahkemesine intikal etmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE : Türk Milleti adına karar veren Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü, Yılmaz Aliefendioğlu'nun Başkanlığında, Hüseyin Örmeci, Kaya Öztekin, Erol Çırakman, Rüştü Altay, Adnan Altın ve Osman Şimşek'in katılmaları ile yaptığı 13/7/1990 günlü toplantıda geçici raportör Hakim Ayten Anıl'ın raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; toplantıya Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı yerine katılan Savcı İsmet Gökalp'in olayın adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği yönündeki ve Danıştay Başsavcısı yerine katılan Savcı M. İlhan Dinç'in görev uyumsuzluğu oluşmadığından istemin reddi gerektiği hakkındaki yazılı ve sözlü düşünceleri alındıktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

Dava, bir toplantı sırasında Bakan tarafından davacının kişiliğine ağır saldırıda bulunduğu ileri sürülerek manevi tazminat istemi ile açılmış bulunmaktadır.

2247 Sayılı Kanunun 14. maddesine göre; oluşmuş görev uyumsuzluğunun bulunduğu ileri sürülebilmesi için, idari, ^{adli} ve askeri yargı yerlerinden en az ikisinin tarafları, sebebi ve konusu aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmektedir.

Olayda ise, idari yargı yerince verilmiş bir görevsizlik kararı bulunmasına karşın, adli yargı yerince verilmiş bir görevsizlik kararı bulunmamaktadır.

Zira; Ankara 10. Asliye Hukuk Mahkemesi, Anayasa'nın 129/5. maddesine göre memur ve diğer kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davalarının kendilerine rücu edilmek kaydıyla, kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak ancak idare aleyhine açılabileceği görüşüyle dava dilekçesinin husumet yönünden reddine karar vermiş ve karar Yargıtay'ca da bu yönden incelenerek onanmış olduğundan bu kararın görevsizlik kararı olarak nitelendirilmesine olanak yoktur.

Bu itibarla ortada 2247 sayılı Kanunun 14. maddesinde öngörülen biçimde tarafları, sebebi ve konusu aynı olan iki görevsizlik kararı bulunmadığından başvurunun aynı Kanunun 27. maddesine göre reddi gerekir.

SONUÇ: İdari yargı yerince görevsizlik kararı verilmesine karşı adli yargı yerince görevsizlik kararı verilmeyip dava dilekçesinin husumet yönünden reddine karar verildiği ve bu kararın Yargıtay'ca da bu yönden onanmış olduğu anlaşıldığından 2247 Sayılı Kanununun 14. maddesinde öngörülen olumsuz görev uyumsuzluğunun şartları gerçekleşmediği cihetle başvurunun reddine 13/7/1990 gününde kesin olarak oybirliğiyle karar verildi.

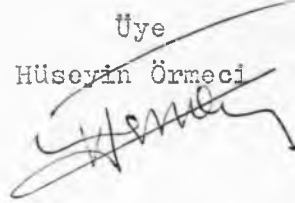
Başkan

Yılmaz Aliofendioğlu

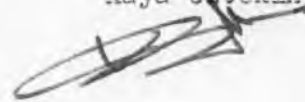
Üye

Hüseyin Örmeci

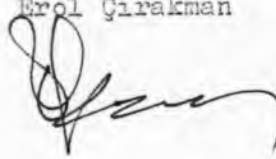
Üye

Kaya Ötekin

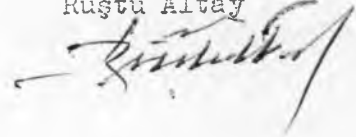
Üye

Erol Çırakman

Üye

Rüştü Altay

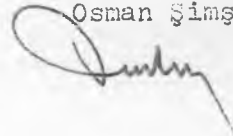
Üye

Adnan Altın

Üye

Osman Şimşek

i)ç